

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.IV.35.101/2013/7.szám

A Kúria Csehóné dr. Szilasi Rita ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Ivanovits Andrea ügyvéd által képviselt alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2012. november 13. napján kelt 21.K.21.062/2012/4. számú jogerős ítélete ellen az alperes által 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Székesfehérvári Törvényszék 21.K.21.062/2012/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 40 000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az alperes jogerős határozataival elutasította a felperes EMOGA agrár-környezetgazdálkodási támogatással összefüggő, a 2007/2008., valamint a 2008/2009. évekre vonatkozó kifizetés iránti kérelmét. Döntését az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EuB) C-21/10. számon meghozott határozatára támaszkodva azzal indokolta, hogy a lefolytatott adminisztratív ellenőrzés eredményeként a felperes nem felelt meg a füves élőhelyek kezelése célprogramban előírt hektáronkénti 0,2 állategység (állatsűrűség) jogosultsági feltételének.

A felperes keresete folytán eljáró Székesfehérvári Törvényszék (a továbbiakban: Törvényszék) az alperes határozatait, az első fokú határozatokra is kiterjedő hatállyal hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Indokolása értelmében a felperes kifizetési kérelmének idején nem működött olyan ló ENAR nyilvántartás, amely alkalmas lett volna az állatállomány számának nyilvántartására. Az EuB hivatkozott határozata egyebekben egyértelművé tette, hogy az alperest tájékoztatási kötelezettség terhelte volna a nyilvántartás adattartalma, valamint a támogatás megszerezhetősége közötti összefüggések tekintetében. A 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási tv.) felhatalmazza az alperest a nyilvántartásokból való adatátvitelre, ugyanakkor a 150/2004. (X. 12.) FVM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) 8. és 16. §-ai nem teremtenek kizárólagosságot a nyilvántartások számára az ellenőrzés során. Ezért a Törvényszék arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes által felajánlott bizonyítékokat az alperesnek a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. §-a alapján értékelnie kellett volna. Utalt arra is, hogy a 29/2000. (VI. 9.) FVM rendelet (a továbbiakban: ló ENAR rendelet) rendelkezései értelmében a ló hatósági bizonyítványa a tulajdonos adatait is tartalmazza, ezért az a tulajdonos azonosítására alkalmas közokirat. Ezzel szemben a jogszabályi háttér, valamint az ENAR honlap vizsgálata alapján arra a következtetésre jutott, hogy a lovak esetében nem működött olyan országos nyilvántartási rendszer, amelybe az állattartó a lóállomány adatait, annak változását be tudta volna jelenteni. Mindezen indokok alapján a Törvényszék megállapította, hogy az alperes határozatai a Ket. 50. §-ába, valamint a Ket. 5. § (1) és (2) bekezdésébe ütközően törvénytelenek voltak.

Az ítélettel szemben az alperes felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához, amelyben felperes keresetének elutasítása melletti hatályon kívül helyezését, avagy a Törvényszék új eljárásra kötelezését kérte. A felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeire is igényt

tartott. A felülvizsgálati kérelemben foglaltak értelmében a Törvényszék ítélete sérti a Pp. 221. § (1) bekezdését, mivel

- iratellenes az a megállapítás, amely szerint az alperes nem tett eleget tájékoztatási kötelezettségének;
- a Törvényszék nem tett eleget indokolási kötelezettségének, mivel az ítélet nem tartalmazza azt a jogszabály, amelyet az alperes határozata megsértett volna és azokat a bizonyítékokat, amelyeket elmulasztott értékelni;
- a felperes a perben nem tett eleget bizonyítási kötelezettségének.

Az alperes álláspontja értelmében a Törvényszék ítéleti indokolásában foglaltakkal ellentétesen a ló ENAR rendelet 4. § b), c), f), és h) pontjai kifejezetten tartalmazzák előírást a

tulajdonosok kötelezettségei mellett a lótartók nyilvántartási bejelentési kötelezettségeit illetően is.

A felperes kifizetési kérelme alapján indult eljárásban az alperes megállapította, hogy a felperes tartásában lévő állatok semmilyen nyilvántartásban nem szerepeltek, így a felperesnek a perben azt is bizonyítania kellett volna, hogy valóban tartásában van a kérelme szerinti 55, illetve 56 állat. A Törvényszék által figyelembe vett dokumentumok nem bizonyították hitelt érdemlően azt, hogy a felperes a kérelme szerinti állatlétszámmal rendelkezett.

A felperes ellenkérelmében a Törvényszék ítéletének hatályában való fenntartását és az alperes perköltségeiben történő marasztalását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozott, hogy a Törvényszék ítélete a Pp. 221. § (1) bekezdésébe ütközően törvényt sértő.

A Pp. 221. § (1) bekezdése értelmében „[a]z ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.”

Szemben az alperesi hivatkozásokkal, a Kúria a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel megállapította, hogy az ítélet indokolása ténybeli és jogi alapjait tekintve teljes, az tartalmazza a megállapított tényállást csakúgy mint azokat a jogszabályi hivatkozásokat, amelyek alkalmazásával a Törvényszék meghozta ítéletét.

A Törvényszék helyesen utalt az EuB C-21/10. számú határozatában foglaltakra. A Kúria több határozatában is megállapította, hogy az EuB hivatkozott határozata úgy ítélte meg, hogy a a 1257/1999/EK rendelet 22. cikkének és a 81/2004/EK rendelet 68. cikkének értelmezésekor arra a következtetésre jutott, hogy az eljáró hatóságok a jogosultsági feltételek ellenőrzésekor jogosultak kizárólag az ENAR-hoz hasonló, a szarvasmarha-félék egyedeinek egységes azonosítására és nyilvántartására szolgáló országos rendszer adatait vizsgálni, anélkül, hogy szükségszerűen más vizsgálatokat is le kellene folytatniuk. (C-21/10., 43. pont) Ugyanakkor az EuB az adminisztratív ellenőrzés kizárólagosságát az alperes tájékoztatási kötelezettségéhez kötötte. E szerint a tájékoztatásnak arra kell kiterjednie, hogy a nyilvántartás adattartalmának hiányossága az érintett támogatás csökkentéséhez

vagy az abból való kizáráshoz vezet (hivatkozott határozat 51. pont). A Kúria több eseti döntésében is értékelte és egységesen alkalmazta az EuB hivatkozott határozatában foglaltakat (lásd: a Kúria - perbelihez hasonló tényállás mellett meghozott - Kfv.VI.37500/2009/5.; Kfv.II.37323/2007/4.; Kfv.VI.39093/2009/4.; Kfv.35308/2012/4., valamint Kfv. 35503/2012. határozatait).

A perbeli esetben az alperes - a támogatás harmadik évében - kifizetési kérelem benyújtását követően hívta fel hiánypótlásra a felperest a támogatás feltételének számító állatsűrűség hitelt érdemlő igazolására. A felperes a hiánypótlásnak eleget tett: az alperes számára állattartói tevékenysége igazolására dokumentumokat csatolt.

A ténybeli adatokból a Törvényszék helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes nem tett eleget tájékoztatási kötelezettségének, mert a hiánypótlási felhívás nem azt a tájékoztatást tartalmazta, amelyet az EuB határozata a hatóság számára előírt.

Emellett az iratanyagból és az alperes felülvizsgált határozatából egyértelműen kitűnt, hogy az alperes nem vizsgálta meg és döntésénél nem mérlegelte a felperes által a hiánypótlásra benyújtott dokumentumok tartalmát. Az alperes ugyanis az EuB előtti eljárásra tekintettel felfüggesztette a saját közigazgatási eljárását, majd pedig az EuB határozatát tévesen értelmezve, az eljárásban keletkezett bizonyítékok értékelése nélkül hozta meg határozatát.

A kifejtettek alapján pedig helytálló volt a Törvényszék azon megállapítása, amely szerint az alperes határozatával megsértette a Ket. 50. §-át, mert a tényállást nem tárta fel teljes körűen, de megsértette a Ket. 5. § (2) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségét is.

Helyesen utalt arra is a Törvényszék, hogy az alperes a bizonyítékok értékelésével kerül abba a helyzetbe, hogy dönten tudjon a felperes kifizetési kérelmeinek megalapozottságát illetően.

A Kúria a fenti indokok alapján a Törvényszék ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alperes sikertelen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, ezért a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § (1) bekezdése alapján a Kúria az alperest kötelezte a felperes 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ára tekintettel megállapított összegű felülvizsgálati eljárási perköltségének megfizetésére.

Mivel az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. §-a értelmében személyes illetékmentesség illeti, ezért a felülvizsgálati illeték a 6/1986. (IV. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam terhén marad.

Budapest, 2014. február 18.

*Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Hörcherné Dr. Marosi
Ildikó sk. előadó bíró, Dr. Balogh Zsolt sk. bíró*